

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปเนื้อหาทั้งหมดของการวิจัยเรื่องนี้โดยมุ่งที่การตอบสนองมุดิฐานของการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ผู้วิจัยกำหนดไว้แล้วในบทที่ 1 มีดังนี้

1. ใครบ้างที่เป็นผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถ
2. ผู้มีอิทธิพลใช้อิทธิพลต่อใครบ้าง ด้วยวิธีการอย่างไร รวมทั้งแรงจูงใจที่ยอมทำตามที่มีอิทธิพลสั่งหรือบงการ
3. ผลของการใช้อิทธิพลเป็นอย่างไร ทั้งในแง่บวกและลบ
4. การใช้วิธีการต่างๆ เพื่อสร้างอิทธิพล รวมทั้งสิ่งที่ผู้มีอิทธิพลต้องสูญเสียและความคุ้มค่ากับสิ่งที่ต้องสูญเสียไปมีอะไรบ้าง
5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป และมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลอย่างได้ผล

ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจเสียก่อนว่าการโจรกรรมรถยนต์เป็นความผิดทางอาญา โดยผู้ที่ลงมือโจรกรรมรถมีความผิดฐานลักทรัพย์ หากลงมือกระทำผิดด้วยกันหลายคนจะมีความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ กรณีที่ขณะโจรกรรมรถยนต์ใช้วิธีการแย่ง หรือคว่ำเอารถยนต์ของเขาขับหลบหนีไปก็มีความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ แต่ถ้าหากการโจรกรรมรถมีการใช้กำลังหรือใช้อาวุธทำร้ายเจ้าของทรัพย์ด้วยจะมีความผิดฐานชิงทรัพย์ หากร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปชิงทรัพย์รถยนต์จะมีความผิดฐานปล้นทรัพย์ สำหรับผู้ที่รับซื้อรถยนต์ไว้ทั้งที่รู้วารถยนต์นั้นเป็นของโจรหรือเป็นรถยนต์ที่ได้มาโดยผิดกฎหมายด้วย การลักขโมย ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ผู้รับซื้อไว้มีความผิดฐานรับของโจร ส่วนผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ พวกนักบิน ซึ่งร่วมกระทำผิดในลักษณะแบ่งงานกันทำเพื่อให้สามารถนำรถที่โจรกรรมมาได้ส่งไปขายยัง ประเทศกัมพูชามีความผิดฐานร่วมกระทำผิด ซึ่งถือว่าเป็นตัวการด้วย ส่วนผู้มีอิทธิพลไทยมีความผิดฐานผู้ใช้ แม้จะมีได้ลงมือกระทำผิดด้วยตัวเองก็ตาม แต่เพื่อให้เกิดการกระทำผิดฐานโจรกรรมรถยนต์ขึ้นตามกฎหมายถือว่าผู้ใช้ก็ต้องรับผิดชอบเท่ากับตัวผู้ถูกใช้ ดังนั้นหากมีการสั่งหรือบงการให้ใครก็ตามที่ร่วมอยู่ในขบวนการโจรกรรมรถไปกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวแล้วข้างต้น ย่อมเป็นการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลในทางที่มีขอบและผิดกฎหมายนั่นเอง

ผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถ

กรณีของผู้มีอิทธิพล สมบัติ จันทรวงศ์ ได้ให้ความหมายของคำว่า อิทธิพล หมายถึง อำนาจที่บุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหรือใช้ได้นอกเหนือขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตน หรือเป็นอำนาจที่บุคคลซึ่งมิได้มีตำแหน่งหน้าที่ทางราชการมีหรือสามารถใช้ได้ หรือพูดง่าย ๆ อิทธิพล คืออำนาจที่ไม่เป็นทางการนั่นเอง (สมบัติ จันทรวงศ์ : 2535)

จากคำนิยามดังกล่าวทำให้สามารถระบุลงไปได้ง่ายว่า ในขบวนการโจรกรรมรถยนต์ไปจำหน่ายยังประเทศกัมพูชา ผู้มีอิทธิพลมีใครบ้าง ผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถยนต์มีด้วยกัน 2 กลุ่มด้วยกัน

1. กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (บางคน)
2. กลุ่มพ่อค้าไทยที่ค้าขายบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา อาศัยความที่ค้าขายมานานและเป็นที่ยอมรับของละแวกนั้น

กลุ่มทั้งสองรับทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อสั่งซื้อรถยนต์จากพ่อค้ากัมพูชา แล้วติดต่อให้กลุ่มคนร้ายทำการโจรกรรมรถมาให้แล้วนำส่งไปจำหน่ายให้กับพ่อค้ากัมพูชาบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา อำนาจที่บุคคลเหล่านี้ใช้นั้น เป็นการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นทางการและใช้ในทางผิดกฎหมาย คือการติดต่อสั่งหรือบงการให้กลุ่มคนร้ายอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำเล็งชีพด้วยการโจรกรรมรถไปทำการโจรกรรมรถให้กับตนเพื่อส่งขายให้กับกลุ่มพ่อค้ากัมพูชาอีกทีหนึ่ง คนร้ายที่ลงมือโจรกรรมรถนั้นส่วนใหญ่ เมื่อโจรกรรมรถได้แล้วจะไม่นำไปส่งกลุ่มผู้มีอิทธิพลดังกล่าวถึงบริเวณชายแดน เพราะไม่ชำนาญกับเส้นทางและเพื่อลด ความเสี่ยงต่อการถูกจับกุม เพียงแต่จะนำรถไปมาส่งยังจุดที่นัดหมายบริเวณชานเมืองกรุงเทพมหานคร ถ้าเป็นเช่นนี้กลุ่มผู้มีอิทธิพลจะส่งลูกน้องของตนที่เรียกกันในหมู่ขบวนการนี้ว่า นักบิด ซึ่งมีความชำนาญเส้นทางที่จะนำรถขับหลบหนีไปยังบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา โดยจะมีการให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่เกือบจะทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจภูธร ตำรวจตระเวนชายแดน ทหารพราน ทหารหลัก ตลอดจนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและราษฎรที่อยู่ตามแนวชายแดนที่เป็นจุดที่สามารถนำรถออกได้

ส่วนกรณีของเจ้าพ่อ สมบัติ จันทรวงศ์ ได้อธิบายความหมายของเจ้าพ่อท้องถิ่นว่าเมื่อใดก็ตาม ที่อิทธิพลของนักเลงในระดับท้องถิ่นมิได้มีเหนือสมัครพรรคพวกของตนเท่านั้น หากแต่อิทธิพลดังกล่าวยังได้แผ่ไปครอบงำเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รักษากฎหมาย หรือกลไกแห่งอำนาจรัฐในระดับสูงของท้องถิ่นด้วยแล้ว เมื่อนั้นก็อาจกล่าวได้ว่าบุคคลดังกล่าวได้เลื่อนฐานะจากนักเลงผู้มีอิทธิพลของท้องถิ่นกลายเป็น เจ้าพ่อของท้องถิ่นนั้นไปเสียแล้ว นั่นก็หมายความว่า กลุ่มผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมเหล่านี้ มิใช่ผู้มีอิทธิพลธรรมดาเท่านั้น แต่ยังเป็นถึงเจ้าพ่อท้องถิ่นด้วย

การใช้สิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถ

ดังกล่าวไว้เบื้องต้นแล้วว่าใครบ้างที่เป็นผู้มีสิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถ ประเด็นต่อไปที่น่าจะสนใจคือผู้มีสิทธิพลพวกนี้ใช้สิทธิพลกับใครบ้าง และใช้โดยวิธีการใดดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไปนี้ รวมทั้งจะกล่าวถึงแรงจูงใจที่กลุ่มเหล่านี้เข้าร่วมในการกระทำผิดด้วย

1. กลุ่มคนร้ายลักรถ

กลุ่มคนร้ายที่ลักรถหรือเรียกกันในขบวนการโจรกรรมรถว่า นักบิด พวกนี้จะมีไม่มากนักการที่กลุ่มนี้มีจำนวนน้อยนั้นเป็นเพราะการลักรถต้องอาศัยความชำนาญสูงและเพื่อเป็นการป้องกันตนเอง ต่อการถูกจับจึงไม่ยอมรับสมาชิกเข้ากลุ่มง่าย ๆ เพื่อความไว้วางใจ กลุ่มนักบิดจึงเป็นญาติพี่น้องกันเสียส่วนมาก มีบางกลุ่มถึงขนาดที่ต้องรับคนพันโทสมาแล้วเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มก็มีกลุ่มหนึ่ง ๆ จะ มีสมาชิกระหว่าง 5-10 คน ภายในกลุ่มหนึ่งจะมีหัวหน้ากลุ่มเพื่อคอยสอนเทคนิคในการลักให้กับสมาชิก รวมทั้งคอยดูแลสมาชิกในกลุ่ม เท่าที่มีข้อมูลอยู่ในกรุงเทพมหานครกลุ่มพวกนี้มีด้วยกัน 9 กลุ่ม ส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่ในเขตชานเมืองกรุงเทพมหานคร และเมื่อคนร้ายพวกนี้ลักรถได้แล้วก็จะป้องกันตัวเอง ด้วยการเลื่อนรถจากจุดที่ลักรึบนำไปจอดไว้ที่จุดปลอดภัย หรือจุดนัดหมายที่ไม่ไกลนัก ส่วนใหญ่จะเป็นแถวชานเมืองกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นจะคนร้ายอีกพวกหนึ่งมารับรถขับต่อไปยังชายแดนไทย-กัมพูชา

2. กลุ่มข้าราชการ

กลุ่มข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการโจรกรรมรถนั้น มีเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ปฏิบัติงานอยู่ในเส้นทางนำรถออกไปยังบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา โดยเฉพาะบริเวณจุดที่สามารถนำรถข้ามไปยังฝั่งประเทศกัมพูชาได้ ข้าราชการเหล่านี้แยกเป็นประเภทได้ดังนี้

1. ตำรวจภูธร หรือตำรวจท้องที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านปฏิบัติการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่
2. ตำรวจตระเวนชายแดนมีภารกิจพิเศษในการต่อต้านผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ และป้องกันชายแดนให้พ้นจากการรุกรานของกองกำลังต่างชาติ
3. ทหาร หมายรวมถึงทหารพรานและทหารหลัก มีหน้าที่รักษาอธิปไตยของชาติและป้องกัน การรุกรานของข้าศึก

ดังกล่าวแล้วว่าการโจรกรรมเป็นความผิดทางอาญา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็มีความผิดด้วย จึงเป็นหน้าที่ของตำรวจท้องที่ต้องปราบปรามคนร้ายเหล่านั้นมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ส่วนตำรวจตระเวนชายแดน หรือทหารต้องประสานร่วมมือกันกับตำรวจท้องที่หาทางป้องกันและปราบปรามคนร้ายรวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง

ผู้มีอิทธิพลรู้ว่าหากข้าราชการเหล่านี้เข้มงวดและใช้มาตรการรุนแรงเข้าปราบปรามจะทำให้กิจกรรมที่ตนเองทำอยู่ไปไม่รอด จึงหาวิธีการต่างๆ ไม่ให้ข้าราชการดังกล่าวเข้าปราบปราม วิธีการที่เจ้าพ่อทั้งหลายจะมีอิทธิพลมีอิทธิพลเหนือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือกลไกแห่งอำนาจรัฐได้นั้น มีอยู่หลายวิธีการด้วยกันในจำนวนนี้วิธีการที่ใช้ได้ผล หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นวิธีการที่ดูเหมือนว่าจะใช้ได้ต้องมี ประสิทธิภาพมากที่สุด ก็โดยการอาศัยอำนาจเงินก้อนใหญ่ เจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ โดยวิธีการนี้จะช่วยให้เจ้าพ่อมีอิทธิพลเหนือเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับล่างได้อย่างไม่ยากนัก ผู้มีอิทธิพลในขบวนการนี้ก็ใช้เช่นเดียวกันเจ้าพ่อทั้งหลายโดยติดต่อข้าราชการตั้งด่านอยู่ตามเส้นทางที่จะนำรถผ่าน โดยให้ผลประโยชน์เป็นเงินตอบแทนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

พฤติกรรมดังกล่าว ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ (อ้างถึงใน จุมพล พงษ์สุวรรณ : 2530) ได้ศึกษาพฤติกรรมในองค์กรตำรวจไทย มีวัฒนธรรมย่อย (subculture) ประเภทหนึ่งซึ่งบุคลากรตำรวจ ได้รับการถ่ายทอดกันมาเป็นระยะเวลายาวนานจนถึงเป็นกฎนัยรูปของตำรวจ คือการยอมรับการกินตามน้ำ โดยที่ผลประโยชน์ตามน้ำนี้มักถูกใช้ใน 3 ลักษณะคือ

1. เพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยตรง สำหรับการสร้างฐานะตนเองและครอบครัว
2. เพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยทางอ้อม การส่งผลประโยชน์ให้ผู้บังคับบัญชาไม่ว่าในรูปของเงินตราหรือสิ่งมีค่า เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาอันจะเป็นหนทางของความก้าวหน้าในราชการต่อไป
3. เพื่อประโยชน์ของทางราชการเพื่อสร้างผลงาน

นอกจากผลประโยชน์ตามน้ำในลักษณะต่างๆ แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายรายมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปถึงขั้นร่วมประกอบอาชญากรรมเสียเอง หรือไม่ก็รับผลประโยชน์ต่างตอบแทนในอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (victimless crime) เช่น การค้ายาเสพติด การค้าประเวณี การพนัน สลากกินรวบเหล่านี้เป็นต้น ทั้งนี้โดยประเมินค่าส่งเงินรายได้จากความเสียหายของเจ้าหน้าที่ จากการไม่ใช้กฎหมายบังคับในแต่ละสถานการณ์

อธิบายได้ว่ากลุ่มข้าราชการไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ทหารหรือทหารพรานก็ตามที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการโจรกรรมไปขายยังประเทศกัมพูชา มีพฤติกรรมให้การสนับสนุนแก่ขบวนการนี้ด้วย กล่าวคือ รู้เห็นเป็นใจให้ผู้มีอิทธิพลใช้อิทธิพลของเขาอมให้นักบินขับรตผ่านเส้นทางไปยังชายแดนเพื่อส่งขาย ให้กับพ่อค้ากัมพูชาในลักษณะกินตามน้ำ แต่ก็มีอีกกรณีหนึ่งนั่นคือ การที่สิบตำรวจโท ส. 3 ขับรตที่กลุ่มคนร้ายโจรกรรมมาไปส่งให้กับผู้มีอิทธิพลบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา การกระทำดังกล่าว มิใช่เป็นการกินตามน้ำ แต่เป็นร่วมกระทำผิดเสียเอง

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมของข้าราชการดังกล่าวยังไม่เห็นข้อมูลอื่นสนับสนุนแสดงให้เห็นว่าเงินส่วนแบ่งที่ได้รับจากผู้มีอิทธิพลมีการแบ่งสรรส่งให้ผู้บังคับบัญชา หรือใช้ในการสร้างผล

งานให้กับข้าราชการเหล่านั้น ดังนั้นผลประโยชน์ที่ข้าราชการที่ร่วมกันกับกลุ่มคนร้ายนี้ จึงเป็นผลประโยชน์ที่ ทำเพียงเพื่อตนหรือครอบครัวมากกว่าประโยชน์อื่น

3. กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น

กลุ่มนี้ไม่ค่อยเข้ามามีบทบาทโดดเด่นในการสนับสนุนหรือช่วยเหลือมากนัก นอกเสียจากการเข้ามาทำความรู้จักสร้างความสนิทสนมกันโดยทั่วไป แต่ในเมื่อนักการเมืองท้องถิ่น หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นหวังคือผลชัยชนะในทางการเมืองย่อมแสวงหาแรงสนับสนุนจากทั้งประชาชนโดยตรง และจากผู้ที่มิอิทธิพลเหนือประชาชนอีกทีหนึ่ง การได้รับความสนับสนุนจากเจ้าพ่อ ซึ่งเพียบพร้อมไปด้วยอุปกรณ์ กำลังคน กำลังเงิน และความนับถือของประชาชนย่อมทำให้โอกาสได้รับเลือกตั้งสูง สำหรับบุคคลระดับเจ้าพ่อนั้นย่อมเป็นผู้ที่มีบุญบารมี หรือเป็นที่นับหน้าถือตาในชุมชนมาก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง คุณงามความดีของเจ้าพ่อในทัศนะของประชาชนซึ่งได้รับความอุปถัมภ์แผ่อแผ่จากเจ้าพ่อเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่เจ้าพ่อร้องขอ คือขอให้ช่วยออกเสียงลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครคนใดคนหนึ่งจึงเป็นเรื่องที่เล็ก และไม่มี ความหมายอะไรมากไปกว่าการช่วยเหลือพรรคพวกเดียวกัน

ในขณะเดียวกัน เจ้าพ่อจะเรียนรู้ทางสังคมโดยนำตัวเข้าไปใกล้ชิดกับนักการเมืองในระดับชาติผ่านทางบทบาทของผู้สนับสนุนพรรคการเมืองก็สูงขึ้น และโดยอาศัยบารมีทางการเมืองเจ้าพ่อ ก็สามารถเข้าไปมีความสัมพันธ์กับข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับที่สูงยิ่งกว่าหัวหน้าสูงสุดของหน่วยราชการในจังหวัดได้สะดวกยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะอย่างที่ได้อธิบายมาแล้วว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้นนักการเมืองสามารถตรวจสอบการทำงานของข้าราชการและมีอำนาจให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการชั้นสูงในระดับภูมิภาค หรือท้องถิ่นได้

ความสัมพันธ์เช่นว่านี้ในขบวนการโจรกรรมรถก็พบมีลักษณะเกี่ยวพันกันเช่นเดียวกัน กล่าวคือ กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นจะคอยทำหน้าที่เป็นผู้หนุนหลังพวกพ่อค้าไทยอยู่ เมื่อตำรวจรู้ว่าพวกพ่อค้าไทยรู้จักสนิทสนมกับคนกลุ่มนี้ก็จะเกิดความเกรงใจไม่กล้าเข้าจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายมีเหมือนกันกรณี ที่ผู้บังคับบัญชาของตำรวจสั่งเข้มงวดและถึงขั้นจับกุมพวกพ่อค้าไทยดำเนินคดี กรณีเช่นนี้กลุ่มนี้ก็จะคอย วิ่งเดินขอประกันตัว หรือวิ่งเดินล้มคดีให้ (สั่งไม่ฟ้องหรือยกฟ้อง) การดำเนินการดังกล่าวให้ก็เพื่อเป็นการสร้างบุญคุณให้กับกลุ่มพ่อค้าไทย โดยหวังผลว่าพวกพ่อค้าไทยเหล่านี้จะเป็นหัวคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้กับตน ในคราวที่ตนสมัครเข้ารับ การเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งก็ได้ผลโดยคนกลุ่มนี้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดมาแล้วหลายครั้ง

วิธีการใช้อิทธิพล

วิธีการใช้อิทธิพลนั้นแม้ว่ามีหลายวิธีการต่างๆ มากมาย ทั้งโดยใช้วิธีการโดยตรง เช่น การข่มขู่ว่าจะทำร้ายถึงชีวิต การใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา การบีบบังคับให้ต้องทำตาม การโกหกให้หลงเชื่อในข้อเท็จจริง และวิธีการโดยอ้อม เช่น ให้ผลประโยชน์ถ้ายอมทำตาม เป็นต้น ซึ่งวิธีการส่วนใหญ่ของผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถนำมาใช้นั้นเป็นการใช้วิธีการโดยอ้อมเสียมากกว่า กล่าวคือเมื่องานประสบความสำเร็จสามารถโจรกรรมรถนำไปส่งขายให้กับกลุ่มพ่อค้ากัมพูชาได้ผู้ร่วมขบวนการจะได้รับเงินส่วนแบ่ง

อย่างไรก็ตาม การจะใช้อิทธิพลได้ต้องมีฐานอำนาจรองรับ ดังนั้น ผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถต้องมีฐานอำนาจอยู่แล้ว ในเรื่องนี้ได้กล่าวรายละเอียดไว้ในหัวข้อผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถ การใช้อิทธิพลจากฐานอำนาจประเภทต่างๆ มีดังนี้

1. การใช้อำนาจหน้าที่ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของตัวเองแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
2. การใช้อำนาจในการให้รางวัล และการลงโทษ กรณีของกลุ่มพ่อค้าไทยที่ติดต่อสั่งซื้อรถยนต์จากพ่อค้ากัมพูชาใช้อิทธิพลนี้ โดยการให้ผลประโยชน์เงินส่วนแบ่งที่ได้จากกิจกรรมนี้
3. การใช้กำลัง ซึ่งเป็นการสร้างอิทธิพลโดยวิธีรุนแรง หรือคุกคามว่าจะใช้วิธีรุนแรง ซึ่งมักจะใช้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สินของเป้าหมายเป็นสำคัญนั้น ผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถไม่นิยมใช้ เพราะอาจทำให้เจ้าหน้าที่รัฐฟังเสียงและปราบปราม ได้ ในทางตรงข้ามเจ้าหน้าที่รัฐมักจะใช้วิธีการนี้กับนักบิ๊ด หรือนักบิน
4. การใช้อำนาจอ้างอิง วิธีการใช้อิทธิพลแบบนี้แสดงออกหลายรูปแบบ จุดสำคัญคือความผูกพันระหว่างเป้าหมายกับสิ่งที่ใช้อ้างอิง ซึ่งอาจเป็นผู้ใช้อำนาจหรือผู้อื่นก็ได้ ทั้งนี้โดยอาศัยความรักความชื่นชม ความเมตตาสงสาร ความเกรงอกเกรงใจ เป็นต้น วิธีสร้างอิทธิพลแบบนี้จึง เป็นไปในทำนองชักชวนโน้มน้าวมากกว่าคุกคาม เป็นเรื่องที่อาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่าผู้มีอิทธิพลนิยมใช้อำนาจแบบนี้ เพราะช่วยให้การโจรกรรมรถไปขายให้พ่อค้ากัมพูชาสำเร็จโดยความราบรื่น

ผลของการใช้อิทธิพล

ดังกล่าวในหัวข้อวิธีการใช้อิทธิพลแล้วว่า วิธีการใช้อิทธิพลของผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมนั้นจะนิยมใช้วิธีการให้รางวัล หรือผลประโยชน์ และใช้วิธีการอ้างอิงมากกว่าวิธีอื่น โดยหลีกเลี่ยงวิธีการใช้กำลังบังคับ ดังนั้น ผลของการใช้อิทธิพลส่วนใหญ่จึงออกในรูปของอิทธิพลทางบวกนั้น คือเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือทัศนคติเป็นไปตามเจตนาของผู้อิทธิพล กล่าวคือ เป้าหมายโดยปกติอาจจะเป็นคนไม่เคยทำการโจรกรรมรถ หรือเกี่ยวข้อง

กับขบวนการโจรกรรมรถมาก่อน แต่เมื่อได้รับการติดต่อจากผู้มีอิทธิพลในขบวนการโจรกรรมรถแล้ว (คนที่เป็นเป้าหมายส่วนใหญ่ ผู้มีอิทธิพลจะติดต่อคนที่รู้จัก และรู้อย่างยิ่งทำอาชีพโจรกรรมรถอยู่) อาจจะโดยตรงหรือโดยทางอ้อมก็ได้ และจะทราบว่าเป็นการทำงานสำเร็จจะต้องได้ผลประโยชน์เป็นเงินส่วนแบ่งจากผู้มีอิทธิพล จึงมักจะลงมือดำเนินการตามที่ผู้มีอิทธิพลสั่งหรือบงการให้ทำ

อย่างไรก็ตาม มีบางกรณีที่เป็นเป้าหมายไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทำตามที่มีอิทธิพล สั่งหรือบงการให้ทำ เช่น ไม่อยากจะทำเรื่องยุ่งเกี่ยวเพราะกลัวจะถูกตำรวจเพ่งเล็ง หรือตำรวจกำลัง เพ่งเล็งจะจับกุมอยู่ หรือเลิกทำอาชีพพวกนี้แล้ว นั่นก็หมายความว่า อิทธิพลดังกล่าวไม่ได้ผล หรือ ไม่มีอิทธิพลนั่นเอง

การใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างอิทธิพล สิ่งที่ผู้มีอิทธิพลต้องสูญเสียและความคุ้มค่ากับสิ่งที่ต้องสูญเสียไป

หากจะเปรียบเทียบผลความคุ้มค่าของการประกอบธุรกิจค้าขายรถยนต์ที่โจรกรรมในประเทศไทย ไปขายให้กับพ่อค้ากัมพูชาแล้ว อาจกล่าวได้ว่าผลประโยชน์ที่ได้รับนับว่าคุ้มค่ากับความเสี่ยงต่อการเข้าจับกุมหรือเข้าปราบปราม นอกจากนี้กลุ่มผู้มีอิทธิพลยังต้องการค่าจุนจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองตนเอง และเพื่อการขยายฐานออกไป จึงใช้วิธีการให้ผลประโยชน์ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้ผลมากที่สุด

ผู้มีอิทธิพลกับชนชั้นนำมีส่วนเกี่ยวข้องกันบ้างหรือไม่ อย่างไร

อธิบายโดยใช้แนวความคิดเรื่องชนชั้นนำของ ฮีเวอร์ (H. D. Ever) และซิลคอค (T. H. Silcock) ได้แบ่งชนชั้นนำไทยออกเป็นกลุ่มต่างๆ โดยมีกลุ่มที่สำคัญ คือ ข้าราชการ นักธุรกิจ และกลุ่มทหาร โดยเขาเห็นว่า การเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับต่ำถึงระดับสูง ซึ่งเป็นหนทางแห่งการได้เด้าตามชั้นบันไดของสังคม และการเป็นข้าราชการก็เพื่อจะเป็นเจ้านายคน

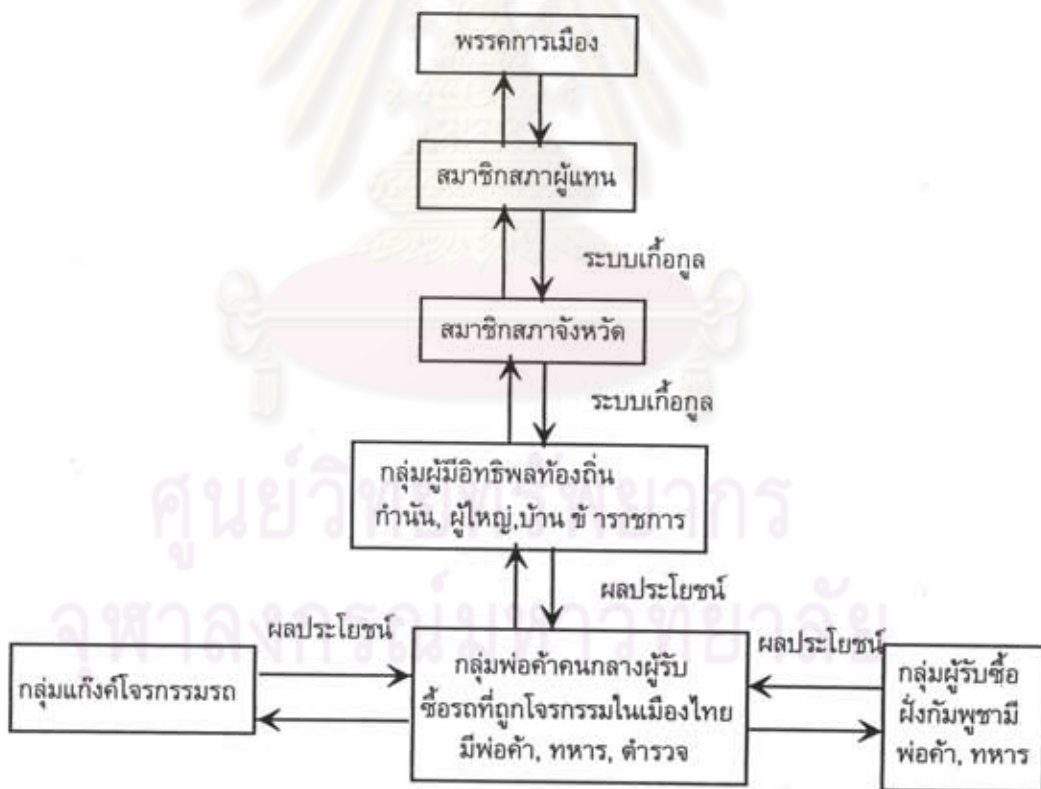
ชนชั้นนำกลุ่มที่สอง คือนักธุรกิจในฐานะที่คนเหล่านี้เป็นผู้ควบคุมการผูกขาดการค้าที่สามารถใช้เงินให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการได้

ชนชั้นนำกลุ่มที่สาม คือกลุ่มทหารซึ่งเป็นผู้มีอำนาจทางการเมืองที่แท้จริง สามารถใช้อำนาจจัดการทุกอย่างได้

ความสัมพันธ์ทั้งสามกลุ่มนั้น กลุ่มพ่อค่านักธุรกิจที่ต้องการทำการค้าโดยราบรื่นต้องการผู้สนับสนุนทางการเงินแก่ผู้มีอำนาจทางการเมือง ด้วยการแบ่งผลกำไรจากการค้าและตำแหน่ง

ในองค์การให้เพื่อเป็นหลักประกันว่าอำนาจอื่นจะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการของตน และจะทำให้สามารถแสวงหา กำไรและผูกขาดทางการค้าได้ และจากสภาพของการปกครอง ผู้ที่ปกครองมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ ระบบราชการก็เปิดช่องให้ข้าราชการ สามารถให้อำนาจหน้าที่ของตนไปเอารัดเอาเปรียบประชาชน พ่อค้ารายย่อย หรือไม่เช่นนั้นข้าราชการจะร่วมกันกับนักธุรกิจใหญ่ๆ โกงกิน เบียดบังผลประโยชน์ของชาติ

ดังกล่าวในตอนต้นของบทนี้แล้วว่าในขบวนการโจรกรรมรถยนต์นั้นมีผู้มีอิทธิพล หรือเจ้าพ่อท้องถิ่นอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่บ้าน และกลุ่มพ่อค้า ในความหมายของอีเวอร์และซิลคอค กลุ่มทั้งสองถือเป็นกลุ่มชนชั้นนำด้วย กล่าวคือ ผู้ใหญ่บ้านถือว่าเป็นผู้นำท้องถิ่นอย่างเป็นทางการย่อมเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนในท้องถิ่นที่โดยตำแหน่ง และเป็นที่เชื่อถือของพ่อค้ารับซื้อรถชาวกัมพูชา สำหรับกลุ่มพ่อค้าหรือนักธุรกิจเป็นกลุ่มเดียวกันกลุ่มนี้มีฐานอำนาจเงินรองรับจากการค้าที่มีผู้มาติดต่อซื้อขายกันและค้าขายมานาน ย่อมได้รับความเชื่อถือจากประชาชนในท้องถิ่นและพ่อค้ารับซื้อรถชาวกัมพูชาเช่นเดียวกัน

แผนผังที่ 5.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มแก๊งค์โจรกรรมรถ กลุ่มพ่อค้าคนกลางฝังกัมพูชา และฝังกัมพูชา กลุ่มผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น และนักการเมืองตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ

สรุปได้ว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่มแก๊งค์โจรกรรมรถ กลุ่มพ่อค้าคนกลางฝั่งไทย กลุ่มผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น จนถึงนักการเมืองในระดับบน กล่าวคือ กลุ่มแก๊งค์โจรกรรมมีความสัมพันธ์กับกลุ่มพ่อค้าคนกลางฝั่งไทย ในด้านผลประโยชน์ที่ได้จากการซื้อขายรถที่ถูกโจรกรรม กลุ่มพ่อค้าคนกลางฝั่งไทยก็มีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้รับซื้อฝั่งกัมพูชา ในด้านผลประโยชน์ก็ได้จากการซื้อขายรถที่ถูกโจรกรรม เช่นเดียวกัน ซึ่งทั้งกลุ่มพ่อค้าคนกลางฝั่งไทยและฝั่งกัมพูชา ก็จะต้องจ่ายผลประโยชน์ส่วนหนึ่งให้กับผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นของตนเอง สำหรับกลุ่มผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นฝั่งไทยก็มีความสัมพันธ์กับนักการเมืองในระดับสูงขึ้นไปตามลำดับ คือ สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคการเมือง แต่ไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ให้ผลประโยชน์ต่อกัน เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะเกื้อกูลต่อกัน เช่น เมื่อมีการเลือกตั้งก็จะทำหน้าที่เป็นหัวคะแนน หากคะแนนเสียงให้ เป็นต้น

ข้อสรุป และข้อเสนอแนะ

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดจะเห็นได้ว่า แก๊งค์โจรกรรมรถได้มีความสัมพันธ์กับผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น และผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นก็มีความสัมพันธ์ทางด้านการเมืองตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงนักการเมืองในระดับชาติ ทั้งในด้านมืด ได้แก่การให้ผลประโยชน์ตอบแทน และในด้านสว่างได้แก่การเกื้อกูลกันเมื่อมีการเลือกตั้ง เป็นการอุปถัมภ์ค้ำจุนการเมืองระดับชาติ การกระทำดังกล่าวถือได้ว่าเป็นมะเร็งร้ายกับระบบการเมืองของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ภาวะการเจริญทางการเมืองชะงักงัน ราชการปราบปรามได้ยากลำบาก มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องหามาตรการทุกวิถีทางในอันที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ได้ผลอย่างจริงจังต่อไป

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าว เห็นควรให้มีการดำเนินการดังนี้

1. หน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมตำรวจ กรมการปกครอง กองทัพบก กองทัพเรือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม จะต้องเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามขบวนการโจรกรรมรถ ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น และเครือข่าย ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด
2. ในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการไปดำรงตำแหน่ง ในพื้นที่ดังกล่าวจำเป็นจะต้องสรรหาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความประพฤติที่เหมาะสมไปดำรงตำแหน่ง
3. การให้การศึกษาแก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ มีคุณธรรม รู้ว่าสิ่งใดดีสิ่งใดชั่ว

4. การพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ประกอบอาชีพที่สุจริต มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีพ ไม่ต้องไปประกอบอาชีพในทางที่ผิดกฎหมาย

5. การบังคับใช้กฎหมาย ข้าราชการจะต้องใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค เพื่อนำผู้กระทำผิดมาลงโทษ ทำให้ผู้ที่จะกระทำผิดมีความเกรงกลัวไม่กล้ากระทำผิด

6. การรณรงค์และประชาสัมพันธ์ รัฐบาลต้องมีการรณรงค์ให้คนในชาติ ให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามขบวนการโจรกรรมรถ ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น และเครือข่ายมีการตีแผ่ การกระทำผิดให้สาธารณชนได้รับรู้ โดยใช้สื่อต่างๆ ของภาครัฐและภาคเอกชน

ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการวิจัยเพื่อหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามขบวนการโจรกรรมรถ ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นตามข้อเสนอแนะดังกล่าว โดยเชื่อว่าหากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ก็จะทำให้การกระทำความผิดหมดไป หากไม่แล้วขบวนการโจรกรรมรถตลอดจนผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ก็คงจะยังคงอยู่คู่สังคมไทยต่อไป.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย